

Räkna med hela skolan!

Matematikprojekt Linnéskolan, Alingsås Waldorfskola, höstterminen 2009

Matematikläraren Sten Rydh menar att nyckel till en elevs framgång i ämnet är balans mellan trygghet och utmaning. Vi instämmer. Man behöver få börja där man står och i ett lagom högt tempo beredas möjlighet att göra nya upptäckter, grundade i de gamla.

För att lyckas som matematiklärare behöver man hysa respekt för eleven, ämnet och sig själv. Varje elev är unik – som lärare måste man våga se det och hjälpa de olika eleverna *förstå* på sina egna sätt, utan att för den sakens skull uppfinna hjulet många gånger och förkasta pedagogik och didaktik som passar många.

Ofta handlar det om att kunna påvisa fenomen på ett sådant sätt att eleverna själva upptäcker dem. Som elev ska man kunna lita på att man får den hjälp man behöver och att man får göra fel gång på gång innan tioöringen ramlar ner och om igen efter det, när man vid något tillfälle glömt hur det skulle hänga ihop.

I gengäld behöver man vara beredd att anstränga sig, man behöver tillåta sig själv att göra de där felen och man får inte ge upp! Matematik är, kanske i högre grad än något annat skolämne, beroende av gott samarbete mellan lärare och elev.

För att träna vår förmåga att se och förstå våra elever, sätta oss in i deras situation och minnas hur vi själva upplever liknande situationer, ägnade vi en studiedag åt matematiksociodrama. Under ledning av psykolog Agneta Pålsson gick vi till botten med en rad komplicerade didaktiska problem av matematisk karaktär. Det blev en utvecklande och intressant upplevelse som gav oss möjlighet att lära av varandra, tänka i nya banor och ifrågasätta våra egna metoder på ett konstruktivt sätt.

Vi har även tagit tillfället i akt att ägna oss åt pedagogisk fortbildning i matematik av mer traditionellt slag. Eleverna har direkt märkt av projektet i form av nytt pedagogiskt material, ämnesöverskridande uppgifter samt utflykt till Universeum i Göteborg och arbete kring det.

Under hösten har vi, lärare såväl som elever, gjort oss extra uppmärksamma på den matematik vi ständigt omges av, i skolämnen och omvärld, i teknik, naturvetenskapliga ämnen, i rörelseämnen, i konst och hantverk – allt! Det visade sig tydligt att vi kan hålla med Tom Lehrer när han sjunger att matematik helt enkelt inte går att komma ifrån: "Try as you may, you just can't get away from mathematics!"

Klass sju-nio har inlett varje skoldag med ett litet

matematikproblem av ett slag man sällan träffar på under de vanliga mattetimmarna. Gåtor, logiska tankenötter och klurigheter har varvats med mer filosofiska matematikfunderingar. Eleverna fick klippa till Möbius-band och fundera kring evigheten. De fick roa sig med talmönster, magiska kvadrater och tändsticksgåtor och de fick en chans att träna de formteckningar waldorfelever normaltövar under sina tidigaste skolår, vilket visade sig vara intressant och givande på ett helt annat sätt för elever i en mer intellektuellt medveten ålder.

Vi har tittat på var matematiken finns i naturen, berört gyllene snittet och fördjupat oss i de rika mönster som vattnet bildar i de regelbundna, sexkantiga men alla så olika snökristallerna (som för övrigt ser olika ut vid olika temperatur) och övat att lägga mönster med vackra glaspärlor och finna hur det regelbundna blir till skönhet.

I de lägre klasserna är den filosofiska matematiken ständigt närvarande. Under hösten har den lyfts in mer i vardagen för de äldre eleverna. Det är intressant att fundera, resonera och förstå sig på matematiska grundbegrepp, som exempelvis tal. Svaren blir i viss mån annorlunda när det är äldre elever som funderar!

De dagliga matematikinslagen har inte tagit lång tid under morgonperioden. Oftast räcker det med några minuter, kanske en kvart. Andra gånger har mer tid fått gå åt. Det viktiga har dock varit att matematiken som inledning på dagen varit ständigt återkommande, att en liten stund varje dag ägnats åt att låta eleverna möta matte på ett sätt de inte gör när det står matte på schemat. Lite övning ofta ger bättre resultat än mycket på en gång vid något enstaka tillfälle!

Olika åldrar – en tillgång

En grupp barn, mellan sju och tio år gamla, sitter framför på en rad vid ena väggen av ett stort rum. Framför dem står en lärare. Barnen ser eftertänksamma och förväntansfulla ut. Rätt som det är räcker en av de äldre flickorna upp handen. Hon får ordet.

”Det går 24 barn i skolan. Alla har var sitt par skor. Hur många skor står det i korridoren när alla lämnat sina skor där?” Läraren hjälper till att fånga upp och reda ut frågan. ”Det går 24 barn i skolan. Och alla har ett par skor? Hur många skor blir det?”

Alla barn tänker efter, och gemensamt kommer man fram till att man behöver ta reda på vad $24+24$ är. Någon vet redan svaret och räcker upp handen, men de yngre barnen behöver hjälp att räkna ut det. ”Ok!”, säger läraren, ”Kom och ställ er bakom mig!” Snabbt som tanken står klass ett-två uppradad på led bakom sin lärare.

”Nu står vi i 24, ok?” Barnen är med på noterna. De vet att de står i talet 24 på en tänkt tallinje och de vet att de skall gå framåt, 24 steg, för att se var de hamnar. Först tar de ett tiotalskliv, eftersom 24 är $10 + 10 + 4$. Det är tydligt att det inte är första gången metoden prövas, samt att barnen vet vad de gör, för de inser omedelbart att det är två tiotalskliv framåt de skall ta.

Med höga knälyft och armarna sträckta åt sidorna för att hålla balansen kliver de, medan de räknar högt: ”24. 34! 44!”

De stannar. Läraren kollar att alla är med på vad som händer. ”Ok, nu har vi tagit 20 steg. Vi skulle ta 24. Vad gör vi nu?” Hela klassen räcker upp handen. De vet att de skall ta fyra entalstripp framåt. Nu gör det de, medan de räknar: ”44. 45! 46! 47! 48! Framme!” Nu vet alla att det står 48 skor i korridoren när alla barn har lämnat skorna där.

Fler av de äldre barnen räcker upp handen. Uppgiften har inspirerat och man vill ta reda på hur många skor som finns i korridoren om 12 barn går på rast, eller om man räknar med alla tofflorna, eller om lärarna lämnar sina skor i korridoren... De äldre barnen kommer med uppgifter som de yngre får lösa. Inga svar får sägas högt förrän alla räckt upp händerna och visar att de vet svaret.

För tioåringarna, som numera är vana vid att lösa uppgifter i huvudet eller på papper, är det nyttigt att få en tydlig påminnelse om hur räknande egentligen innebär klättrande upp och ner längs en

tallinje. Alla får repetition och för någon är det just idag som tioöringen ramlar ner. Dessutom är det roligt att hitta på uppgifter till de yngre barnen! För de yngre är det spännande att svara på de äldres frågor, lösa uppgifterna, upptäcka (och visa) att de kan. Matteglädjen står högt i tak!

På liknande sätt kan man ofta ha glädje av att samarbeta över åldrarna. De äldre eleverna ger uppgifter till de yngre och ibland tvärt om. Ofta löser man samma typer av uppgifter under flera år, men på lite olika sätt. Det är nyttigt att märka att det finns olika metoder, som alla ger rätt svar – även de yngre *kan*. För en äldre elev som behöver övning kan någon av de mer konkreta lösningsvarianterna leda till en insikt och förståelse. Andra kanske lägger märke till hur snabbt det går att lösa uppgiften på det sätt de senast lärt sig (förutsatt att de räknar rätt) och får ökat självförtroende av det.

Under hösten 2009 har klass ett till fyra tillbringat mycket tid tillsammans. Vi har tagit tillfället i akt och övat räkning med hjälp av bollkast, rörelser med mera, till gagn för hela gruppen. Ibland har arbetssätt från de tidiga åldrarna medvetet implementerats på övningstimmar i matematik, eller i något annat ämne, för klass sju-nio. Bland annat har elever från klass sju kommit in till klass fyra och deltagit i övandet av multiplikationstabellen, vilket skett med hjälp av bollkastning och rörelser. Detta har varit nyttigt för äldre såväl som för yngre elever!

Matematiken i vardagen

Förskoleklassbarnens viktiga lek

I förskoleklassen börjar varje dag med matematik!
...eller, med andra ord, med sång och musik, rytmer och takter.

Härefter blir det matematik!

...eller, med andra ord, pussel, pyssel och handarbete (exempelvis påtning) som tränar såväl det logiska tänkandet som koncentrationsförmågan. Den närmaste stunden blir det matteträning i form av fri lek, som utvecklar fantasi, rumsuppfattning, problemlösning, kännedom om världen och naturlagarna och mycket mer.

Dagen fortsätter enligt samma princip, för matematiken står att finna överallt.

Som tidigare nämnt, läggs den bästa grunden för framtida framgång inom matematik hos det förskolebarn, som under ledning av kärleksfulla vuxna får bekanta sig med omvärlden, upptäcka den, känna på den och lära känna den. Intresse och engagemang väcks!

I barnets vardag finns matematiken dessutom med hela tiden. I rörelser, hopp, spring, balanserande och klättrande tränas rumsuppfattningen, som hänger mycket tätt samman med geometri. Barnen testar fysikens lagar, lär sig behärska dem och minns dem i kroppen. Tidigt lär de sig hur högt det behöver lyfta ett ben för att kliva upp på någonting och hur breda diken de kan hoppa över (även om de missbedömer ibland). Härigenom tränar de sin förmåga att bedöma avstånd. I snö, vatten, sand och lera byggs hela städer upp. Ibland rasar det, ibland blir det riktigt stabilt. Det skulle kunna stå Hållfasthetslära, Materialkunskap eller Mekanik på schemat.

NU är ett ämne som är föregångare till NO. Det står för Naturupplevelser och praktiseras i skogen. Tillsammans med barnen i skolans lägre årskurser får förskoleklassbarnen möta naturen och med mycket frihet, lek, fantasi och rörelse bekanta sig med den.

Inomhus byggs kojor av möbler och stora tyger. Hur skall man bygga för att få kojan så stor som möjligt inuti? Barnen testar och upptäcker. Flera år senare kan de uppleva att de vet lösningen på ett problem intuitivt. De vet inte hur de kom fram till svaret, men det förstår att det måste vara på ett visst sätt... Ofta är det deras erfarenhet som talar.

De har upplevt naturlagarna och vet vad som är rimligt!

Att leka med klossar är att träna fantasi, hållfasthetslära, mekanik och formlära, geometri, på en och samma gång. Klossarna är kuber, tetraedrar, pyramider och prisman. Med i korgen finns även ett och annat klot i trä. Vad går bra att bygga med? Vad går mindre bra? Barnen testar, upptäcker och lär sig. En vacker dag skall klossarna räknas. Hur många kan de vara egentligen? Stolt förklarar barnen, att de minsann kan räkna ända till tusen. Vi sätter igång och mycket riktigt går det bra, förbi tio och vidare upp mot hundra. När vi kommer till etthundratio visar det sig att barnen inte helt genomskådat systemet ännu, då de fortsätter med tvåhundra, räknar upp till tvåhundratio och fortsätter glatt med trehundra.

Läraren har nu en mycket viktig uppgift i att möta barnen precis där de befinner sig i sin utveckling, uppmuntra dem och leda över dem på rätt spår, på ett sätt som ökar deras glädje och stolthet över vad de kan, inte dämpar den. De kan verkligen mycket!

Till aktiviteterna i förskoleklassen hör även vardagsbestyr som bak. Tillsammans följer gruppen ett recept, mäter upp, räknar antal deciliter och väljer en lagom stor skål.

I sagorna som varje dag berättas för barnen finns gott om matematik. Varje gång ett antal, någon som räknar eller något som skall mätas dyker upp på ett naturligt, självklart sätt i barnens tillvaro, bäddas för deras framtida framgångar i ämnet, genom att de lär sig se matte som någonting som angår dem och räkning som en del av deras värld.

En gång i veckan får förskoleklassbarnen vara med de äldre barnen på lektionen med lek, rörelse och dans. Under dessa timmar tränas den viktiga motoriken, samspelet med andra, rumsuppfattningen, formuppfattningen, taktkänslan och inte minst glädjen över att röra sig rytmiskt till musik.

Kanske är det allra viktigaste ändå det som tränas såväl i organiserade lekar som i fri lek: Barnen får röra på sig. När de springer, hoppar, klättrar och snurrar, arbetar deras hjärnor för fullt. Hos sexåringen är alla synapser i hjärnan ännu inte slutna. Nya kopplingar uppstår när barnet rör sig. Dessutom ger rörelse hälsa, glädje och välmående. Den som känner sig säker i kroppen får ökat självförtroende.

Sammanfattningsvis kan sägas, att det allra

mest effektiva sättet att förbereda barnen för kommande matematikundervisning är att låta dem leka mycket!

En glimt av NU och NO

En dag gick klass f-4 till skogen för att hälsa på träd. ”God dag, ek!” hälsar de vänligt och klappar eken på stammen, ”God dag, ask! God dag, rönn!” Snabbt lär sig barnen trädens olika särdrag och hälsar dem med rätt namn. Då börjar vi undersöka hur många träd det finns flest av i vår skogsdunge. Finns det någon sort som det bara finns ett av? Vilka träd är störst? Vilka är minst?

Träden är inte bara olika höga, de är olika tjocka också. För att nå hela vägen runt den tjockaste boken krävdes fem barn med utsträckta armar! En tunn liten rönn, däremot, kunde en enda elev greppa runt med tummen och långfingret. I skogens bästa klätterträd kunde nio barn få plats, bekvämt tillbakalutade på var sin gren. Om alla träd såg ut som det, skulle hundra barn få plats i elva träd. I tre träd skulle hela vår skola få plats!

Upptäckterna från skogen tas med tillbaka till klassrummet. Hos skolbarnen blir de till räkneuppgifter och även till dikter och muntligt framförda sammanfattningar, där barnen flitigt använder sitt mattespråk såväl som sitt mer poetiska, färgstarka språk för att förklara och beskriva mängder, jämförelser, frågeställningar och resultat. När det konstateras att rönnarna, som var relativt låga och smala, var många fler än de stora bokarna och ekarna, skrattar en flicka till och säger genom en låtsassabel: ”Fem rönnar är fler än fyra stora bokar!”

I första klass brukar några veckor ägnas åt att studera bin. De små, flitiga, söta men inte värnlösa djuren, som på ett så snillerikt sätt samverkar i samhällen, tilltalar barnen mycket. Deras perfekt sexkantiga bivaxrutor visar hur matematiken finns inbäddad överallt i naturen!

Ju äldre eleverna blir, desto tydligare blir matematiken ett verktyg för NO. Från och med tredje klass är måttenheter någonting återkommande. Under kemilaborationerna i årskurs sju är det viktigt att vågar och andra mätinstrument avläses korrekt. När siffror kommer upp i form av temperaturer, massor, volymer och annat, jämförs och diskuteras de.

Eleverna får träning i att ifrågasätta sina

resultat och leta felkällor om något verkar orimligt. Vid tvåltillverkning måste ingredienserna mätas upp rätt.

Efter en lektion om fotosyntesen sa en elev i nian ”detta är ju egentligen ren matte”. Så sant som det är sagt.

Svenska, engelska, tyska

Den morgonsamling som inleder varje dag i en waldorfskola innehåller vanligtvis både sånger, verser och ramsor. I dessa tränas elevernas språkkänsla, men även deras känsla för rytm och mönster. Med rörelser, klapp och rytminstrument förtydligas detta för de yngre barnen. De flesta dikter vi träffar på är jamber, trokéer, anapester eller daktyler. Språket följer en rytm, precis som talen i talserier.

Mer påtagligt kommer matematiken in i språkämnena, när man som lärare gör sig och eleverna uppmärksam på det som är inbakat i litteraturen. I första klass ligger stor tyngdvikt på folksagorna, där talen tre, sju och nio ofta spelar en betydande roll. Kanske berättar man för barnen om en pojke som måste arbeta sju år hos den onda häxan, bara för att få höra att han måste jobba sju år till och sedan sju år till, innan han slutligen vinner prinsessan och bryter förtrollningen. Då kan man räkna med att ett barn räcker upp handen för att påpeka, att pojken fick arbeta sammanlagt 21 år.

Den keltiska drakmyten som spelar en viktig roll under hösten i årskurs två innehåller mycket tal och matematiska mönster att uppmärksamma. Det samma gäller nästan all litteratur, från första till nionde klass (egentligen tolfte, eftersom waldorfskolans kursplan även omfattar gymnasiet).

Ett tema som det arbetas mycket med i årskurs två är fabler. De luriga djuren lär oss mycket om den mänskliga naturen, men de kan även förmedla kunskap av matematiskt slag. I fabeln ”Kråkan och krukans” skall en kråka dricka vatten ur en halvfull kruka, men vattenytan är för långt ner för att hon skall kunna nå. Då fyller hon på med stenar, så att vattenytan stiger och till sist kommer hon åt att dricka. Fungerar teorin? Det är bara att testa!

Barn älskar att fråga ”varför?”. Varför heter våra räkneord som de gör? Vad kan språkhistorian lära oss? Massor! Jämför vi med hur man säger på andra språk, kan man upptäcka mycket på egen hand.

På engelska säger man ungefär som på svenska (i alla fall så länge vi håller oss under miljarden...), men på tyska har man vänt på talen: trettio-ett säger vi, men ein-und-dreissig, ett-och-trettio, säger man i Tyskland.

Det danska räknesystemet är än mer avancerat. Räknar man med tiotalen från tio till hundra låter det ti, tyve, tredive ('trädve'), fyrre ('förrer'), halvtreds ('haltress'), tres, halvfjerds (halfjärs'), firs, halvfems ('halfems'), hundrade. Tres betyder just tre tjog, det vill säga tre gånger tjugo: sextio. Att femtio heter "halv-sextio" är intressant! Firs är fyra tjog, alltså åttio. Fems är fem tjog, alltså hundra, men hundratalet har ett eget ord, så fem-gånger-tjugo märks bara av i namnet för nittio: halvfems. Intressant!

Kan man hitta matematiken i andras texter och berättelser, kan man även bädda in den i sina egna. I alla klasser kan man öva på att skriva dikter, berättelser och texter där tal och matematik spelar in. På sätt blir man uppmärksam på den matematik man vet att man har omkring sig!

I Linnéskolan började höstterminen med att alla i skolan, elever såväl som lärare, hade med sig sin favoritsiffra eller sitt favorittal, tydligt skrivet på ett stort papper. Alla tal sattes upp bredvid varandra på väggen. I de olika klasserna talades på olika sätt om vad talen innebar, utifrån filosofiska aspekter, men även i ett mer matematiskt logiskt sammanhang. Tillsammans sjöng vi den nyskrivna sången Du kan räkna med mig. Under hösten tillkom fler och fler verser. Några skrev eleverna i fjärde klass tillsammans på lektion, andra hittade de på på eget bevåg under rasterna.

Eurytmi och formteckning

Två ämnen som är specifika för Waldorfskolan är eurytmi och formteckning. Båda främjar rumsuppfattningen, formkänslan och kroppsuppfattningen hos eleverna, tränar deras motorik och visualiseringsförmåga och lägger god grund för studier i bland annat geometri.

Eurytmi är ett rörelseämne med många aspekter (inte minst språkinläringen och förmågan till samarbete gynnas).

De aspekter som är av matematisk karaktär är starkt sammankopplade med formteckningsämnet, som övas under skolans första fyra år, för att sedan

övergå i geometri.

Temat för formteckning i första klass är det raka och det böjda. Vilken kvalitet har en rät linje? Hur blir det om den böjs? Hur ser flera raka linjer brevid varandra ut? Flera böjda? Vilka former kan de tillsammans bilda?

Arbetet med formteckning är omsorgsfullt och djupgående. Klassen går formerna i rummet innan de övar att rita dem på griffeltavla, för att slutligen måla dem i vackra färger på stora papper.

I eurytmin får eleverna träna mer på att röra sig i formationer. Till vackra och roliga dikter och ramsor, särskilt utvalda för att passa barnen och övningarna, formar de kvadrater, cirklar, raka och böjda former, i samverkan med varandra.

När fyra elever exempelvis rör sig i en kvadrat, under det att de illustrerar var sin vägg i Magister Hammardångs hus, upplever de den geometriska formen, men även hur långt det är till kamraterna, till väggen i klassrummet, var de själva befinner sig och hur långt de kan nå, uppåt, neråt och åt alla sidor. Tyngdpunkten ligger på det lustfyllda och på rörelserna som i så stor utsträckning tilltalar barnen.

I andra klass är temat spegelbilder. Tillsammans får barnen röra sig över golvet med en tänkt spegel mellan sig, så att de hela tiden rör sig med en utmärkt symmetri. Läraren hjälper till att utforma lagom svåra former. Hjärnan får arbeta ordentligt, när man skall lista ut hur man skall röra sig för att det skall bli en spegling av kamraten. Så länge båda rör sig jämsides framåt går det bra, men vad händer när den som leder går in mot spegel, eller bort från den? Det är bara att testa!

När spegelformen skall tecknas ner, målar läraren upp den ena halvan av formen på tavlan. Hur spegelbilden ser ut får barnen själva komma fram till! Det är ofta mer komplicerat än man tror.

När höger-vänstersymmetrier såväl som uppåt-neråtsymmetrier sitter, är det dags för nästa steg: En form som består av fyra hörnfigurer som är varandras spegelbilder. Sådär bildas exempelvis en fyrklöver. Klassen får börja med enkla former, som snart byggs på och blir allt mer avancerade. Det logiska tänkandet tränas när perfekt symmetriska former får uppstå i rummet, på griffeltavlan och på papperet.

En annan nyttig formteckningsövning som löper över flera dagar är formförvandlingen. Exempelvis kan två trianglar få närma sig varandra,

passera genom varandra och komma ut på andra sidan om varandra. Här övar barnen sig i det visuella logiska tänkandet som klassiska IQ-test ofta har med – vilken figur är nästa på tur? Roligt, klurigt och nyttigt.

I fjärde klass, när man läser om vikingatiden, kommer de vackra, snirkliga flätformerna in. I öglor och svängar vävs formerna ihop, linjer korsas och fylls i med färg på ett sådant sätt att det framgår vilken linje som ligger överst och vilken som ligger underst. Principen för en vanlig knut eller en vanlig trefläta lyfts fram. Barnen får fundera själva, testa tillsammans, rita upp och göra vackert.

Nästa år står det Geometri på schemat. Då kommer passaren och linjalen fram. Det approximativa blir exakt, tecknandet övergår i konstruktion och matematiska antaganden kan visas på papper. Den goda formkänsla, samt det tålmod som barnen under flera år tränat upp, hjälper dem nu när det är fråga om att rita på millimetern rätt för att få fram det som skall visas.

Hemkunskap

I hemkunskapsämnet kommer vardagsmatten verkligen fram med många goda möjligheter att ta till vara. Skolans samtliga klasser har uppmärksammat olika former av mätande och receptomvandlingar, allt utifrån kunskapsnivå och kursplan.

I klass sju genomfördes ett projekt parallellt med fjärdeklassens mått- och mättingsperiod. Genom att testa, ösa vatten och mjöl och jämföra mått och mängder, kunde eleverna repetera och befästa de grundläggande volymenheterna, se att det faktiskt går tio deciliter på en liter och regelbundet uppleva rymdgeometris faktiska innebörder. Att det hela skedde som ett led i bakning och matlagning som kom hela skolan till gagn gjorde att uppgifterna kändes relevanta och meningsfulla.

Ibland är recept skrivna för bara två portioner. Hur skall de ändras om man skall laga mat till 25 personer? Hur blir det om man tvärt om har ett recept för många men bara skall laga något till sig själv? Eleverna fick plocka fram penna och papper och räkna om måtten i receptet. Förutom det vanliga driblandet med siffror, fick de här även konkret se vad ”dubbelt så mycket”, ”en tredjedel” eller ”tio gånger så mycket” innebär, när man räknar mått

snarare än antal. Härigenom förfinades deras känsla för vad som är rimligt.

Ett ypperligt tillfälle att väva ihop hemkunskap, fysik, biologi och procenträkning kom i äppeltid. På skolgården växer ett par äppelträd. Flera klasser var inblandade i skördandet av frukten. Klass sju skalade och skivade till tunna äppelringar, som hängdes på trådar för att torka. Innan de torkade vägdes det noggrant. På en tråd fästes äppelringar som tillsammans vägde 100 gram. När de torkat vägde de endast runt 40 gram. 60 % var således vatten som avdunstat. Med en mer effektiv torkningsprocess skulle skillnaden bli ännu större.

Även i de yngre klasserna skivades äpplen och här studerades kärnhuset. Inget kärnhus var på pricken likt de övriga, men vart och ett hade fem rum, lika många som äppelblommans blombud. Antalet kärnor varierade dess mer.

Detta var några exempel på hur vi arbetar med matematik på Linnéskolan. Ännu mer utförligt kommer vi att beskriva detta med tillhörande illustrationer i den matematikbok vi håller på att arbeta fram.

Linnéskolans räknevisa

Kan man räkna sina fräknar?
Kan man räkna sina hår?
Kan man räkna alla sandkorn
mellan tio glada tår
Kan man räkna himlens stjärnor,
allting vacker som man får?
Kan man räkna himlens stjärnor,
allting vackert som man får?

Kan man räkna sina fröknar?
Alla vänner som förstår?
Kan man räkna alla fyrklövrar
på ängen där man går?
Kan man räkna alla kärnor
i ett äpple som man får?
Kan man räkna alla kärnor
i ett äpple som man får?

Du kan räkna med mig
Jag kan räkna med dig
Vi kan räkna med varandra
Och var och en med sig